

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Έρχεται ο Δεσπότης μαζί με τους δούλους διά να βαπτισθή!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

“Τότε παραγίνεται

ο Ιησούς από της Γαλιλαίας εις τον Ιορδάνην προς τον Ιωάννην του βαπτισθήναι υπ’ αυτού”.

Έρχεται ο Δεσπότης μαζί με τους δούλους, ο δικαστής μαζί με τους υποδίκους, διά να βαπτισθή. Μη ταραχθής όμως· μεταξύ των ταπεινών αυτών διαλάμπει το υψηλόν μεγαλείον του.

Κατεδέχθη να κυοφορηθή εις παρθενικά σπλάγχνα επί τόσον χρόνον και να γεννηθή από αυτά μαζί με την ιδικήν μας ανθρωπίνην φύσιν, να ραπισθή, να σταυρωθή, να πάθη όλα όσα έπαθε· διά τι θαυμάζεις λοιπόν, επειδή κατεδέχθη και να βαπτισθή και να έλθη μαζί με τους άλλους προς τον δούλον του;

Το εκπληκτικόν ήτο εκείνο· να θελήση να γίνη άνθρωπος, ενώ είναι Θεός· τα άλλα όλα ακολουθούν κατά λογικήν ακολουθίαν.

Διά τούτο ακριβώς και ο Ιωάννης εκ προοιμίου έλεγεν εκείνα που είπεν, ότι δεν είναι άξιος να λύση τον ιμάντα του υποδήματος και όλα τα άλλα, ότι είναι, λόγον χάριν, κριτής και αποδίδει εις καθένα κατά την αξίαν του, και ότι θα δώση πλουσίως το Πνεύμα εις όλους. Αυτά, ώστε, όταν τον ιδής να έρχεται εις το βάπτισμα, να μη σου περάση καμμία ταπεινή υποψία. Διά τούτο και όταν ήτο πλησίον, του προβάλλει προσκόμματα με τους λόγους “Εγώ έχω ανάγκην να βαπτισθώ υπό σου και συ έρχεσαι προς εμέ;”.

Επειδή επρόκειτο περί βαπτίσματος μετανοίας και προέτρεπεν εις κατηγορίαν αμαρτημάτων, διά να μη νομίση κανείς, ότι και αυτός έρχεται εις τον Ιορδάνην με αυτήν την διάθεσιν, κάμνει εις τούτο μίαν διόρθωσιν εκ των προτέρων με το να τον καλέση Αμνόν και λυτρωτήν από όλην την αμαρτίαν της γης.

Διότι βεβαίως αυτός που είναι εις θέσιν να σηκώση τα αμαρτήματα όλου του ανθρωπίνου γένους, είναι πολύ περισσότερον αναμάρτητος αυτός ο ίδιος.

Διά τούτο δεν είπεν· Ιδού ο αναμάρτητος, αλλά το πολύ περισσότερον· “Ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου”.

Έτσι μαζί με αυτό να δεχθής και εκείνο εις όλον το πλήρες νόημά του και αφού το δεχθής να διαπιστώσης ότι έρχεται εις το βάπτισμα, διά να φέρη εις πέρας κάποιαν άλλην οικονομίαν. Διά τούτο και όταν ήλθε του έλεγεν· “Εγώ έχω ανάγκην να βαπτισθώ από σε και συ έρχεται προς εμέ;”. Του είπεν αυτό και δεν του είπε· Και συ ζητείς να βαπτισθής από εμέ;

Και τούτο δηλαδή εφοβήβη να το ειπή. Και τι λέγει; Και συ έρχεσαι προς εμέ; Και τι έκαμεν ο Χριστός; Ό,τι έκαμεν αργότερον εις τον Πέτρον, τούτο έκαμε και τότε.

Και εκείνος, θέλω να ειπώ, τον ημπούδιζε να του πλύνη τους πόδας. Όταν όμως ήκουσεν· “Ο ποιώ νυν, συ ουκ οίδας, γνώση δε μετά ταύτα”· και ακόμη· “Ουκ έχεις μέρος μετ’ εμού”· άφησεν αμέσως την αντίστασιν και μετεστράφη εις το αντίθετον.

Και ο Ιωάννης πάλιν όταν ήκουσεν, “Άφες άρτι· ούτω γαρ πρόπον ημίν εστιν πληρώσαι πάσαν δικαιοσύνην”, υπήκουσεν αμέσως. Διότι δεν ήσαν απεριόριστα φιλόνηκοι αλλά εδείκνυαν και αγάπην και υπακοήν και εφρόντιζαν να υπακούουν εις όλα εις τον Δεσπότην.

Απόσπασμα από το βιβλίο “Ιωάννου Χρυσοστόμου, Άπαντα τα έργα”, τόμος 9, “Υπόμνημα εις το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον Α’, ομιλία ΙΒ’, Ματθ. 3, 13-17”, των εκδόσεων Πατερικαί Εκδόσεις Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς. Εισαγωγή, κείμενο, μετάφραση σχόλια, Ιγνάτιος Σακαλής, Νικόλαος Τσίγκης.